

MVCRX05AYHEB
prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-155155-5/ODK-2020

Praha 6. listopadu 2020

Advokátní kancelář Vovsík, Rösch, Kocina a spol.
JUDr. Mgr. Radka Linhartová, Ph.D.
Malá 6
301 00 Plzeň

Odpověď na podnět

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, obdrželo jako správní orgán příslušný dle § 106 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, k výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek hlavního města Prahy ve Vašem zastoupení podnět společnosti GOLD HAPPY DAY a.s., se sídlem náměstí Republiky 237/38, 301 00 Plzeň, na nezákonnost obecně závazné vyhlášky hlavního města Prahy schválené dne 10. září 2020, kterou se vymezují podmínky provozování hazardních her na území hlavního města Prahy. V podnětu zejména namítáte, že hlavní město Praha objektivně nezdůvodnilo škodlivost technických her provozovaných v kasinech, že vztahuje negativní subjektivní dojmy z provozování některých kasin obecně na všechna kasina, že nahrazuje a mění podmínky provozování kasin v rozporu se zákonnou úpravou, že nepřijalo žádná dostatečná a nediskriminační pravidla, porušení principu proporcionality a narušení hospodářské soutěže.

Obecně závazná vyhláška hlavního města Prahy č. 14/2020 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vymezují podmínky provozování hazardních her na území hlavního města Prahy (dále jen „OZV“), byla vydána na základě § 44 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o HMP“), a podle § 12 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“).

Dle § 12 odst. 1 zákona o hazardních hrách obec může na základě jiného zákona vydat obecně závaznou vyhlášku, ve které stanoví, že bingo, technická hra, živá hra nebo turnaj malého rozsahu mohou být provozovány pouze na místech a v čase určených obecně závaznou vyhláškou, nebo stanoví, na kterých místech a v jakém čase je v obci provozování těchto hazardních her zakázáno, anebo stanoví, že provozování těchto hazardních her je na celém území obce zcela zakázáno. Jiným zákonem, na který je v § 12 odst. 1 zákona o hazardních hrách

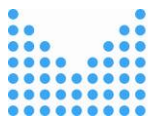

odkazováno, je pak zmiňovaný § 44 odst. 3 písm. a) zákona o HMP, dle kterého může hlavní město Praha ukládat obecně závaznou vyhláškou povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména lze stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v hlavním městě Praze nebo by mohly být v rozporu s dobrými mravy anebo z důvodu ochrany bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, popřípadě stanovit, že na určitých veřejně přístupných místech v hlavním městě Praze jsou takové činnosti zakázány.

Jak vyplývá z odst. 2 Preambule OZV, cílem OZV je omezení negativního vlivu hazardních her, ochrana sociálně slabých, snadno ovlivnitelných nebo duševně nevyzrálých osob před důsledky plynoucími z účasti na hazardních hrách a předcházení záporných jevů spojených s hraním hazardních her, které ve svých důsledcích mohou vést k narušování veřejného pořádku a ke zvýšení kriminality a dalších patologických jevů.

Poukazovaný cíl OZV je možno dle názoru Ministerstva vnitra považovat za legitimní a odpovídající účelu zákonného zmocnění v § 12 odst. 1 zákona o hazardních hrách v návaznosti na § 44 odst. 3 písm. a) zákona o HMP, přičemž je možno odkázat na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 56/10, dle kterého „... je notorií, že loterie a jiné podobné hry se vyskytují převážně na okraji společensky akceptovaných aktivit, samozřejmě v míře různé podle typu a parametrů té které hry. Svými skutečnými dopady mohou negativně ovlivnit individuální osudy jednotlivců, jejich blízkých a ve svém důsledku i širšího okolí. Ostatně ne nadarmo jsou v obecném jazyce tyto hry označovány jako hazardní. Fenomén tzv. patologického hráčství se v dnešních společenských poměrech vyskytuje stále častěji. Herny, lákající k okamžitým a zdánlivě snadným výhrám, se staly typickým kódečkem nejen předměstí českých měst, ale už i jejich center a center menších obcí, a se všemi navazujícími společensky škodlivými aktivitami představují ohrožení veřejného pořádku a pokojného soužití v obci. Záměr obcí tyto činnosti na svém území regulovat se tak z tohoto pohledu jeví jako cíl legitimní.“ Zmínit je možno také nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2315/12, v němž se obdobně uvádí: „...provozování výherních hracích přístrojů a obdobných zařízení (se) nachází v zásadě na samém okraji společensky akceptovaných aktivit (byť samozřejmě v míře různé podle typu a parametrů té které hry) a je doprovázeno významnými negativními externalitami. Zátěž plynoucí z těchto externalit (patologické hráčství, kriminalita a jiné sociální problémy) ovlivňuje sociální situaci obyvatel v obcích, v nichž jsou výherní hrací přístroje (či podobná zařízení) provozovány, a veřejný pořádek v těchto obcích. Také i právě proto je žádoucí, aby zastupitelstva obcí, která obce samostatně spravují (srov. čl. 101 odst. 1 Ústavy), v rámci samosprávné pravomoci legitimně prostřednictvím své vyhláskové normotvorby rozhodovala o tom, mají-li být hazardní aktivity na jejich území regulovány.“

Regulace hazardních her je OZV provedena tak, že na celém území hlavního města Prahy je zakázáno provozování technických her a současně je zakázáno

provozování živých her s výjimkou vyjmenovaných městských částí. V případě 3 městských částí je provozování živých her omezeno časovým úsekem. Lze konstatovat, že druhy regulovaných hazardních her v OZV odpovídají § 12 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž toto výše citované ustanovení umožňuje regulaci obecně závaznou vyhláškou co do předmětu, místa i času. V této souvislosti tedy regulace provedená OZV neodporuje zákonnému zmocnění v § 12 odst. 1 zákona o hazardních hrách.

Stanovení úplného zákazu provozování technických her na území hlavního města Prahy vychází dle důvodové zprávy k OZV „z předpokladu, že *negativní důsledky provozování hazardních her jsou spojeny zejména s provozováním technických her, které jsou dlouhodobě považovány za nejrizikovější.*“ Jak vyplývá ze zaslaných podkladů, hlavní město Praha při uvedeném předpokladu vychází zejména ze závěrů vyplývajících z následujících dokumentů. Dle Národní strategie prevence a snižování škod spojených se závislostním chováním 2019–2027 mají technické hry stále největší podíl na problémovém hráčství a přestože dochází postupně k poklesu jejich nabídky, v mezinárodním kontextu patří Česká republika stále k zemím s velmi vysokou nabídkou technických her, přičemž v hlavním městě Praze bylo dle Výroční zprávy o hazardním hraní v České republice v roce 2019 k 1. lednu 2020 povoleno 4 236 pozic technické hry (3,2 technické hry na 1000 obyv.), což je 11,5 % z celé České republiky. Z materiálu Hazardní hraní v České republice v roce 2019 zpracovaného Národním monitorovacím střediskem pro drogy a závislosti vyplývá, že s technickými hrami provozovanými v hernách a kasinech je spojeno nejvyšší zastoupení problémových hráčů. Důvodová zpráva k OZV dále výslovně odkazuje na Výroční zprávu o hazardním hraní v České republice v roce 2019 čerpající z dotazníkové studie Patologičtí hráči v léčbě, kterou v roce 2019 realizovalo Národní monitorovací středisko pro drogy a závislosti ve spolupráci ppm factum research a podle které „[v]ětšina (57 %) *patologických hráčů v léčbě v r. 2019 uvedla, že hlavní hazardní hrou vedoucí k rozvoji patologického hráčství byly technické hry (TH), většinou TH land-based (54 %).*“ Dle materiálu Problémové hráčství: Společenské náklady na hazardní hraní v České republice zpracovaného Národní ústavem duševního zdraví jsou z uvedeného důvodu s technickými hrami spojeny nejvyšší společenské náklady (83 % ze všech druhů hazardních her), které jsou celostátně odhadovány na 11-13 mld. Kč ročně a které se v odpovídajícím poměru týkají hlavního města Prahy, kde je z krajů povolen dle Výroční zprávy o hazardním hraní v České republice v roce 2019 nejvyšší absolutní počet technických her a v němž síť adiktologických služeb vykazuje ze všech krajů od roku 2017 absolutně nejvyšší počet klientů – problémových hráčů.

Pokud se jedná o zákaz provozování technických her i v kasinech přihlédlo hlavní město Praha dle zaslaných podkladů ke zkušenostem s aplikací obecně závazné vyhlášky č. 10/2015 a jejím (ne)naplňováním sledovaného účelu a ke zjištění, že se u kasin na území hlavního města Prahy jedná často pouze o tzv. „kvazikasina“, v nichž živá hra není vůbec reálně provozována z důvodu její záměrné neatraktivity, natož, aby tato představovala hlavní činnost ve smyslu § 68 odst. 1

zákona o hazardních hrách. Uvedená zjištění opírá o statistiku kontrolní činnosti Celního úřadu pro hlavní město Prahu, který, jak je uvedeno v důvodové zprávě „[v] období od 1. 1. 2019 do 31. 7. 2020 provedl ... na území hlavního města Prahy celkem 80 kontrol herních prostorů zaměřených na řádné provozování živé hry u legálních provozovatelů v rámci dozoru podle zákona o hazardních hrách, z toho u 60 případů bylo zjištěno porušení ust. § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, a to v 58 různých provozovnách.“ Současně vycházelo ze závěrů Výroční zprávy o hazardním hraní v České republice v roce 2019, podle které „[h]lavním důvodem zvyšování podílu kasin jsou méně přísné podmínky provozování (např. nepřetržitá provozní doba), vyšší limity sázek a výher pro TH, jiné postavení kasin v regulaci hazardních her na místní úrovni, než je tomu u heren, ale také vyšší společenský status kasin. To vede k tomu, že některá tzv. kvazikasina jsou de facto herny splňující pouze formálně podmínku provozování živé hry minimálně na 3 stolech současně.“ Účelem plošného zákazu provozování technických her je tak rovněž zabránění vzniku tzv. „kvazikasin“, kdy by se jednalo fakticky o hernu, však provozovanou pod označením kasino.

Jak vyplývá ze zaslaných podkladů, hlavní město Praha při regulaci technických her vycházelo z obecných poznatků o negativních důsledcích hraní tohoto typu her a současně vycházelo z poznatků a zkušeností s hraním a provozem technických her na jeho území v souvislosti s aktuální obecně závaznou vyhláškou regulující hazardní hry ve vazbě na naplňování hlavním městem Prahou sledovaného účel regulace. V této souvislosti nelze dle názoru Ministerstva vnitra považovat regulaci technických her provedenou OZV za svévolnou se znaky zneužití samostatné působnosti ze strany města, přičemž snahu města o zabránění vzniku výše zmiňovaných tzv. „kvazikasin“ lze z hlediska sledovaného účelu považovat za racionální. Současně lze konstatovat, že OZV směřuje obecně vůči omezení technických her a regulaci je tak možno považovat za neutrální a nediskriminační ve vztahu ke konkrétním osobám, na něž regulace při aplikaci dopadá.

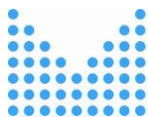
V případě regulace živé hry provedené v OZV vyplývá z obdržených podkladů, že rozhodnutí o její regulaci v návaznosti na předpokládané případné velmi nízké negativní dopady jejího provozování ponechalo hlavní město Praha na samosprávách jednotlivých městských částí ve vazbě na jejich dosavadní zkušenosti a místní specifika. Takový postup lze dle názoru Ministerstva vnitra považovat z hlediska sledovaného účelu za legitimní. Možnost stanovovat odlišnou regulaci pro jednotlivé městské části lze dovodit z § 12 odst. 1 zákona o hazardních hrách, který umožňuje provést místní regulaci, a rovněž je možno odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 230/2017–45 ze dne 14. prosince 2017, ve kterém je uvedeno, že „Ze znění dotčené obecně závazné vyhlášky plyne, že zastupitelstvo města Brna jejím přijetím využilo svou zákonnou pravomoc a rozhodlo o zákazu provozu loterií a jiných podobných her na území celých, byť vybraných, městských částí. Ty navíc představují podstatnou část celého území statutárního města Brna a jsou přinejmenším srovnatelné, rozlohou i počtem obyvatel, s většími městy v České republice, včetně některých měst krajských. Takové opatření je plně

v mezích zákona a žádný subjekt neznevýhodňuje oproti subjektům jiným. Město přistoupilo k plošnému zákazu, jenž u daných městských částí dopadá bez výjimek na všechny současné i potenciální provozovatele, a při výkonu své zákonné pravomoci vydat obecně závaznou vyhlášku regulující provoz loterií na jeho území dostalo povinnosti chránit princip rovnosti.“ Přímou v případě hlavního města Prahy připustil regulaci hazardních her pro jeho jednotlivé části Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 4 As 28/2020 – 34 ze dne 25. srpna 2020. Rovněž u regulace živých her lze konstatovat, že OZV směřuje obecně vůči omezení tohoto druhu her a regulaci je tak možno považovat za neutrální a nediskriminační ve vztahu ke konkrétním osobám, na něž regulace při aplikaci dopadá.

Ministerstvo vnitra při posuzování zákonnosti obecně závazných vyhlášek regulujících hazardní hry vychází z judikatury Ústavního soudu, která je pro něj závazná, a v této souvislosti i z jeho postupů při posuzování zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí regulujících hazardní hry. Ústavní soud při posuzování možnosti obcí regulovat hazardní hry vychází z předpokladu škodlivosti hazardních her (viz výše uváděné nálezy), ze zákonné možnosti je regulovat a legitimnosti obcemi sledovaného cíle regulace, přičemž je z jeho strany v oblasti regulace hazardních her zřejmý velký akcent práva na samosprávu. V této otázce je možno odkázat na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 41/18 ze dne 7. dubna 2020 a odůvodnění umožnění provozování hazardních her pouze na 4 místech na území města ze strany města Bílina v preambuli předmětné obecně závazné vyhlášky, které Ústavní soud považoval i při takto v zásadě rozsáhlé regulaci za zcela dostatečné. Rovněž je možno zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 28/2020 – 34 ze dne 25. srpna 2020, ve kterém tento soud ve vazbě na výše uvedený nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 56/10 konstatoval, že „*Je-li souvislost těchto negativních jevů s provozem hazardních her notorií, lze jen těžko trvat na tom, aby se jí orgány samosprávy vždy v konkrétních případech důkladně zabývaly a odůvodňovaly ji. Tím spíše po nich nelze požadovat, aby při zavádění plošného opatření, jakým je nulová tolerance hazardu, důkladně zkoumaly, zda se uvedené negativní jevy vyskytují v souvislosti s každou jednotlivou provozovnou.*“ Pokud tedy hlavní město Praha opřelo svou regulaci o obecné závěry o negativních dopadech hraní hazardních her sdílené rovněž Ústavním soudem a negativnost dopadů v případě technických her doložilo konkrétními studiemi apod. (viz výše), lze odůvodnění hlavního města Prahy pro jím provedenou regulaci technických her (včetně její proporcionality) v OZV v návaznosti na Vaše námítky považovat z hlediska požadavků Ústavního soudu za více než dostatečné.

Vaše další námítky týkající se obcházení a zasahování do zákonné regulace kasin a zasahování do podnikatelské činnosti opomíjí skutečnost, že obce jsou na základě zákonného zmocnění v § 12 odst. 1 zákona o hazardních hrách oprávněny na svém území zakázat nejen provozování technických her bez ohledu na skutečnost, kde jsou provozovány (tedy včetně jejich provozování v kasinech), ale mohou na svém území provozování hazardních her dokonce zcela zakázat a podnikatelskou činnost v této oblasti tak na svém území úplně vyloučit. S ohledem

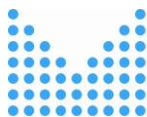

na tuto skutečnost, je tak třeba veškeré Vaše výše zmíněné okruhy námitek odmítnout jako neopodstatněné.

Na základě možnosti obcí regulovat dle § 12 odst. 1 zákona o hazardních hrách obecně závaznou vyhláškou na svém území provozování technických her (včetně jejich plošného zákazu) a i v souvislosti se zákonnou úpravou provozování hazardních her v kasinech v § 68 zákona o hazardních hrách shledává Ministerstvo vnitra jako nedůvodné rovněž Vaše námitky týkající se diskriminace provozovatelů kasin, kde je provozována rovněž technická hra, vyloučení těchto provozovatelů ze soutěže a v této souvislosti narušení hospodářské soutěže. Regulace provedená OZV dopadá na všechny provozovatele technických her bez rozdílu stejně a neznemožňuje jakýkoliv další provoz uváděných typů kasin, pouze se budou muset přizpůsobit skutečnosti, že hlavní město Praha využilo své zákonem dané možnosti regulovat technické hry a po uplynutí přechodného období budou moci provozovat jen živou hru, která má být navíc ve smyslu § 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách hlavní činností kasin.

V případě námítky, že hlavní město Praha před vydáním OZV nepřijalo žádná dostatečná a nediskriminační pravidla, lze uvést, že žádný zákon takovou povinnost nestanoví a uvedené nevyžaduje od obcí ve své judikatuře ani Ústavní soud. Ten dokonce konstatoval (viz bod 40. nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 41/18), že obce mohou racionálnost a neutrálnost regulace odůvodnit až dodatečně v rámci řízení před Ústavním soudem. Navíc není zřejmé, jaká kritéria za situace, kdy hlavní město Praha reguluje obecně určité druhy hazardních her, by mělo stanovit, když sama o sobě je taková regulace kritériem pro provozování hazardních her na jednotlivých místech na území hlavního města Prahy. Otázka odůvodnění nediskriminačních pravidel se týká regulace provozování hazardních her na konkrétních místech, OZV však takovou regulaci neobsahuje.

Ohledně námitek týkajících se neočekávanosti, překvapivosti a porušení legitimního očekávání odkazuje Ministerstvo vnitra na aktuální judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu. Dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 22/11 *„je na Ministerstvu financí, aby zajistilo respekt k této obecní regulaci prostřednictvím nástrojů, které mu uděluje správní řád a samotný loterijní zákon v ust. § 43 odst. 1, jež stanoví povinnost orgánu, který loterii nebo jinou podobnou hru povolil, zrušit povolení, jestliže nastanou nebo dodatečně vyjdou najevo okolnosti, pro které by nebylo možné loterii nebo jinou podobnou hru povolit. Pokud však Ministerstvo financí v návaznosti na existující obecně závazné vyhlášky nezačíná přezkumná řízení, porušuje ústavně zaručené právo obcí na územní samosprávu. Přičemž v zásadě platí, že provozovatelé těchto zařízení si museli být vědomi existence ustanovení § 43 loterijního zákona, a tedy skutečnosti, že mohou být v podstatě kdykoliv, nastanou-li v průběhu platnosti povolení okolnosti vylučující provoz těchto zařízení, tohoto povolení zbavení.“* Obdobně Ústavní soud konstatoval i v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 6/13, že *„Provozovatelé - stejně jako každý jiný subjekt práva - si totiž mohli a měli být vědomi rizika, že jejich právní sféra může být dotčena*

v důsledku přijetí, změny či zrušení právních předpisů, a to nejen zákonů, nýbrž i podzákoných právních předpisů (včetně obecně závazných vyhlášek).“ Nejvyšší správní soud v právní větě rozsudku č. j. 6 As 285/2014-32 ze dne 24. února 2015 konstatoval, že „Povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry vydané podle § 50 odst. 3 zákona o loteriích, lze zrušit, nastanou-li nebo vyjdou-li dodatečně najevo okolnosti, pro které by nebylo možné loterii nebo jinou podobnou hru povolit (§ 43 odst. 1 zákona o loteriích), přičemž může jít nejen o okolnosti skutkové povahy, ale též o okolnosti rázu právního. Takovou okolností může být vydání obecně závazné vyhlášky, která v místě, kde byl povolen provoz interaktivního videoloterního terminálu, provozování loterií a jiných podobných her zakazuje.“ V rámci uvedeného rozsudku pak Nejvyšší správní soud rovněž uvedl, že „Stěžovatelka si musela být vědoma, že podniká v oboru, který je pro své negativní dopady na společnost, a zejména na její zranitelné skupiny (děti, mládež apod.) předmětem přísných zákonných restrikcí. Zároveň věděla, že jakákoliv změna vnějších okolností, jakkoliv nezávislá na její vůli, může podle zákona vést ke změně či odebrání vydaného povolení. Tomu mohla a měla přizpůsobit své podnikatelské plány, neboť se jedná o riziko podnikání v tomto specifickém oboru.“ Obdobnou úpravu jako dřívější v judikatuře zmiňovaný § 43 zákona o loteriích pak obsahuje i současný zákon o hazardních hrách. Z výše uvedených skutečností tedy vyplývá, že provozovatelé hazardních her musí s případnou změnou obecně závazných vyhlášek a s tím souvisejícím případným zrušením vydaných povolení počítat, neboť tuto možnost přímo upravuje zákon a patří to k rizikům podnikání v předmětné oblasti.

K uváděné skutečnosti, že před přijetím OZV nedošlo k žádné diskuzi s provozovateli kasin k plánované regulaci lze konstatovat, že zákon hlavnímu městu Praze žádnou takovou povinnost před přijetím obecně závazné vyhlášky regulující hazardní hry na jeho území nedává. Jak pak vyplývá ze zaslaných podkladů, i přes uváděnou skutečnost byl návrh OZV včetně zákazu technických her na celém území hlavního města Prahy již 23. ledna 2020 zveřejněn ve zvláštní části elektronické úřední desky Magistrátu hlavního města Prahy, která je určena veřejnosti k uplatnění připomínek, a která je dostupná na portále praha.eu. Zastupitelstvem hlavního města Prahy byla OZV přijata dne 10. září 2020, tedy s více jak půlročním odstupem. Nic tak nebránilo Vašemu klientovi ani komukoliv jinému uplatnit své připomínky k návrhu v rámci připomínkového řízení nebo v průběhu projednávání návrhu v orgánech hlavního města Prahy.

V podnětu je rovněž namítána skutečnost, že hlavní město Praha nerespektovalo názor městské části Praha 1 ohledně ponechání provozování technických her. Dle § 46 odst. 1 zákona o HMP hlavní město Praha projedná vždy návrhy právních předpisů hlavního města Prahy před jejich přijetím s městskými částmi. Z uvedeného ustanovení však nijak nevyplývá povinnost Zastupitelstva hlavního města Prahy se názory jednotlivých městských částí řídit. V této souvislosti je možno rovněž zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 28/2020 – 34 ze dne 25. srpna 2020, ve kterém uvedl, že „Zneužití působnosti nelze dovodit ani z toho, že zastupitelstvo zcela nevyhovělo požadavkům jednotlivých městských částí.

Jak totiž správně uvedl městský soud, normotvorná pravomoc v hlavním městě Praze přísluší výlučně jeho zastupitelstvu. To je sice v souladu s přijatým statutem povinné přihlížet při přijímání obecně závazných vyhlášek k připomínkám jednotlivých městských částí, avšak není jimi vázáno. Konečná podoba obecně závazných vyhlášek je tak vždy odrazem politické vůle zastupitelstva hlavního města.“

Závěrem Ministerstvo vnitra konstatuje, že neshledalo v případě Vašeho podnětu vůči OZV důvody k uplatnění jeho dozorových kompetencí. K tomu si Ministerstvo vnitra dovoluje podotknout, že na výkon dozoru z jeho strany neexistuje právní nárok. Uvedený závěr Ministerstva vnitra nezbavuje Vašeho klienta práva namítat nezákonnost OZV v rámci případných soudních řízení týkajících se povolení k provozování hazardních her.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Na vědomí:

Hlavní město Praha
Mariánské nám. 2/2
110 01 Praha 1

Vyřizuje: Mgr. Radek Zugar
tel. č.: 974 816 447
e-mail: odbordk@mvcrcz